

החולץ ליבמתו פרק רביעי יבמות

שני דורות. שנים שפוסקין ללמד בשעת לילה: וזה מוסיפין לו. והוא אמלל לשון חוספת הוא: משלו הוסיפו לו. אלא שמחלה היו רוצים לפחות משני: דע. שמחלה כשנולד נפסקו לו כל אותו חוספת: שהרי נביא נחנבל. בימי ירבעם שנים הרבה קודם הנה

כן נולד לבית דוד יאשיהו שמו ובשעת חליו של חזקיה עדיין לא נולד מנשה שממנו יאֵל יאשיהו הוּי אומר בשעת חליו גזרו לפחות משני וכשזכה השלימו לו: **משנה שאינה לריבה**. ד"ל קרי כי רב הוא עליה בחייה^א שלא נאסרה אחותה אלא בחייה:

הדרתן עלך החולץ

ר'בן גמליאל אומר. סדר משנה זו שאלו תטעה לשבש הגירסא שספרים סדר יבם אחד ויבמה אחת תחלה מפרש דין גט ותלצה ויבמה ששחר מאמר ואח"כ מפרש דין מאמר ויבמה ותלצה ששחר הגט ואח"כ דין מאמר וגט ויבמה ששחר התלצה ואח"כ דין מאמר וגט ותלצה ששחר התלצה וכן סדר יבם א' ושמי יבמות: **הייאן גט אחד גט.** שתי יבמות לאדם אחד מאת אחד ונתן גט לזו וגט לזו אינו אסור בקרבות שניה דאי קמא חגיגה ה' פסקה ויקר דתדורויה ויהי כגדס נכרית וכן קתנ' לא חגיגה למידחי בתרא נמי לא חגיגה והלכך לא נדרשתי היא. וכן שני יבמות ליבמה אחת ונתן לו גט וזה גט האחרון אינו כלום ומותר בקרבותיהם וטעמא דנדרשתי: **ולא מאמר אחד משעמא** בין ביבם אחד לשתי יבמות בין שני יבמות ליבמה אחת האחרון אינו כלום לפסול את הראשונה עליו ואינה נדרשה הימנו גט ולא ילשאר בקרבות קרבותיה: **ולא בעילה אחד בעילה.**

על צדקה ביאה זנות בעלמא הוא ואין אסור בקרובותיה: יס
גט אחר גט. דקמא לא דחה לגמרי הלכך אכתי אינא פלגא זיקא
 דהא בעיא חליצה הלכך ארצי בתמא והויא גרושוא ואסור בקרובותיה:
 יעד. לאו אפלוגתא קאי אלא מלחא גנאפי נפשה היא ואיכא אחד
 ויבאה חתא קאי ויכר קאמר כילד דין יבס ויבנהו ויכר מפרש גנמי:
 לריבא הימנו חליצה. ואם רצה לכוון לא יכנס דכיון דהתחיל
 בגירושין קיימא עליה בלא יבנהו: **לריבא** הימנו גט. דחליצה אפקעתה
 לזיקתה ובעי גט לאפקועי קידושין דיליה דחליצה לא מפקעת קידושין:
 והיו זו בתמא. מפרש בגמרא: יך וזו בתמא: **גט אחר** גט ו**עשה**
מאמר. בנאות יבמה עמלה אפי' רף מודי דגט מאמר אחר הגט
 דמספקא ליה אי גט דחי אי לא ודלמא גט לא דחי ואינא מאמר
 ויבמה זה ויכר לרבנן דלמרי גט דוחה קתא ומשייר קתא האינא מאמר
 למיקמי שורא דחי ואריך גט למאמר וחליצה לזיקתו ויבומי לא
 דקמא גט קיימא עליה בלא יבנה: **נאן** נאן. אסור לחליצה
 דמעתה עליה בלא יבנה ואריבא גט לביתא וחליצה לזיקתו. גט לביתא
 ואפילו לר' עקיבא דלמא (ולשני:) אין קידושין מוספין בחיבי לאין דהא הך
 ממהי כולה ר' עקיבא היא דמפרש גנמי: הוא מורי דהמסי
 קידושין ביאה דגט לאו בחליצה דמי (א) לאפקועי וזו זיקא הלכך
 לא עמדה עליו בלא גמור: **וחליצה**. לזיקתו. בלא לחיות לא
 מפרעה (ב) (כמו) שאחר כנסת אח יבמהו שיכול לפטוריה בגט משום

דבוי ציאה פסקולה משום גט קמא ולא קניא לגמרי: אין לאמר תל
ואפסי' דחיא לגמרי ואין אחריה כלום דאי הדר ומקדש לה במאמר
בתיבי לאוין ויכי מפרש בגמ' דמתני' ר"ע ראי: **חלן ושטה כה**
בסיפא אין אחר חליה כלום שאין מאמר וציאה מופסין בה אחר
דאין כלום דלמאי לי' ליחסורי בקרבוותיה הא מיתסר וקאי מחמת
חלון ושטה ונתן גט לאשמועינן דאין לאמר ציאה כלום ויקט יבוימו ויהי
בגמ' [וג:] **או בעל ושטה מאמר**. או נתן גט אחר ציאה או חלן אחר
לה כששמו גמורה ולא ציאו חליה ואם רצה להחזיר מחזירה וחליה
דאחר ציאה לא היה צריך למימני דפשיטא לן דלא מהי דלמאי לי' לי' לי' לי'
ליתמי דמי דמאי קעביד הא מיתסר וקאי בקרבוותיה אלא אידי
דקדושן מופסין בחלותו תנא גמ' בעל ושטה מאמר ויכי מפרש
ואלשיטא דסיפא דקמאי או בעל ושטה מאמר או נתן גט וחלן

1.

עין משפט
נר מצוה

א א מ"י פ"ה מהלכות
 יבוס הלכה ד' טו"ש
 אה"י סימן קע סעיף ג'
 ב ב מ"י שם טו"ש שם
 ג ג מ"י שם טו"ש שם
 ד ד מ"י שם הלכה ד'
 טו"ש שם סעי' ג'
 ה ה מ"י שם הלכה ו'
 טו"ש שם סעיף ט'
 וסעיף י'
 ו ו מ"י שם טו"ש שם
 סעיף ד':

תוספות ישנים

[illegible]

רבן נביא... אין מאמר אחר מאמר. אחי מפי' כרנן דרני
עקיבא אש"ג דקדושין לדידכו מוספין בחיבוי לאוזן ותפסי
קדושין אחר זיקה התם הוא משום דהוו קדושין דאורייתא דעי'
פאה פסקא ויקה אכל הלא שיהא וקוקה לו אין לו תפוסא לא
מדדנן לו מתקן רבנן שיהא מאמר אחר מאמר ולהכי לא קאמר
בגמרא עלה זו דברי ר' עקיבא ולא כמו שפי' ריב"ן דריג' כ"רע:
ולא בעי'ה אחר בעי'ה. היינו אחר ענינה כשרה אכל אחר
ענינה פסולה כגון זיקה שאתה הגט י"א אחריה זיקה כי היכי
דיש אחריה מאמר כגון שאשפש בגמ' **ולא** חליצה אחר חליצה.
היינו אפילו אחר חליצה פסולה: **עשה** מאמר ביבמתו ונתן לה
גט צריכה חליצה. היינו גתן גט קסם קף ליתקומו אכל אם נתן
גט למאמרו שיהא קף ליבס דאמר בפ' ד' אחין (לעיל דף ג.)
הדומה אפי' היא דמאי דענד שקליה: **עשה** מאמר וחי'ין
צריכה היבט גב. הכא לא מני אין אחר חליצה כלום משום דאמי
צריכה גט למאמר שכבר ולא מני ליה אלא היכא דאחר חליצה אין
חי'ין לעשות כלום: **חל'ין** ועשה מאמר ב'י. אומר ריב"ן לא
היה צריך למתני כלל דמיון דתנא נתן גט וחל'ין אין אחר חליצה
כלום אש"פ שיהא חליצה פסולה כ"ש דאחר חליצה כשרה אין
אחריה כלום אלא כל הענינים שונה:

עשה

[illegible]

מסורת הש"ס

(א) ויקרא יח, ב) ולקמן
(ג), ג) דברים כה,
(ד) שם, ט) ולקמן גב,
(ו) ורש"ל,

תורה אור השלם

1. וְיִקְרָא עַל הַמִּזְבֵּחַ
בְּרֹבֵר ה' וְיֹאמֶר מִזְבֵּחַ
מִזְבֵּחַ כֹּה אָמַר ה' הִנֵּה בֵן
נוֹלָד לְבֵית דָּוִד יֵאֻשִׁיָּהוּ
שְׁמוֹ וְהָיָה עֲלֵיךְ אֶת כְּהֻנַּת
הַכֹּהֲנִים הַמִּקְטָרִים עֲלֵיךְ
וְעֲצֻמֹת אֲדָם יִשְׁרָפוּ
עֲלֵיךְ מְלִכִים א י ג ב

הגהות הב"ח

(א) רש"י ד"ה נתן נט
וכי' לאפקועי. נ"ב ע"ל
דף נב ע"ב ד"ס לאו בגט
ג"כ רק דהוא אסמכתא:
(ב) ד"ה וחלילה וכי' לא
מספיקה כשאר יבם
שכונס את ימחו:

מוסף רשי"

שריר לעמוד קומו ועל
 הסתרה. דקנוה על
 והסתרה, והוא ענין עליו
 דלא יוכל עתה ענין
 לעמוד קומו, וכן
 נחלק נחמיה, אבל נקט
 הוא, שהלכו עמנו כל
 חסד ועודנו כן וכדו'
 בדברים כן: וכן
 ילמד הנה כשהם חזרו
 עליו שם שחזר ענין
 הדברים נקט הוא שהלכו
 עמנו ונחמיה
 בהוצאתו לעולם ששני
 חזר עליו נקט וכן
 בהסבתי. חזרה
 שחזר ענינו ששני
 החזרה. חזרה
 ארצו נקט, וכן ששני
 חזרו עליו
 וכן יוכלו ללמוד מהם
 וכן נקט וכן
 וכן נקט וכן
 וכן נקט וכן

היה עמך חסידך

תום' חד מקמא'

אמר ל'עין' אתה
מזידים דבר את אלויא
די עיקא דסותני' דבעי
את קאמר לוורדיא את
הולד ממוז ואנני דסותני
אל תהיל אל משישני
גניה לאל תספי בה
קודשי' ולאלו את דאחא.
הוא איתא כפי' אפי'
(נרבה) דתניא ההו' דר'ע
דאמר אין קודשי' חספי'
בחי'אל חספי' אל תספי
אין ממוז מבימה. ולימא
אין ממוז מחי'אל
הוא את דר'א דאמר
מחי'אל לארץ דשאר אר'
ממוז מחי'אל לארץ ירודי'
לא היו ממוז לו ורובנ'
דאמרין לא קודשי' חספי'
איתא לוימיר דר'א את
הוא ופליגי אין אמר לו
לך דר' הונא את דאמר
בימה ביה תתני' הו'
את מבימה י' עמי
שתחלק לך ימין וכו'
אתה מקודשת איתא
קודשי' מבימה
שאלו היו קודשי' חספי'
מבימה לא היו דבר שלא
ביל. ולימא לרב דאמר
מקדשה הו' מתניא
כר'א דאמר לר'א
מקדשה שדבילי' דר'א
קונא שאני עשה ל'אמר
ל'א' להלך ר'א ל'אמר

Torah-Box.com
diffusion du judaïsme aux francophones